

de Volkskrant

De veertigers van Bad Religion maken nog steeds punk, en al lang niet meer voor leeftijdsgenoten - hun fans zijn jong. 'Ik geloof nog steeds heilig in punkrock als vehikel voor sociale verandering.'

Door Menno Pot

Een punkrocker én een succesvolle platenbons zijn - gaat dat eigenlijk wel samen? Voor veel punkpuristen is het ongeveer hetzelfde als een kraker die op de effectenbeurs werkt, of een antiglobalist die topman bij Coca Cola wordt.

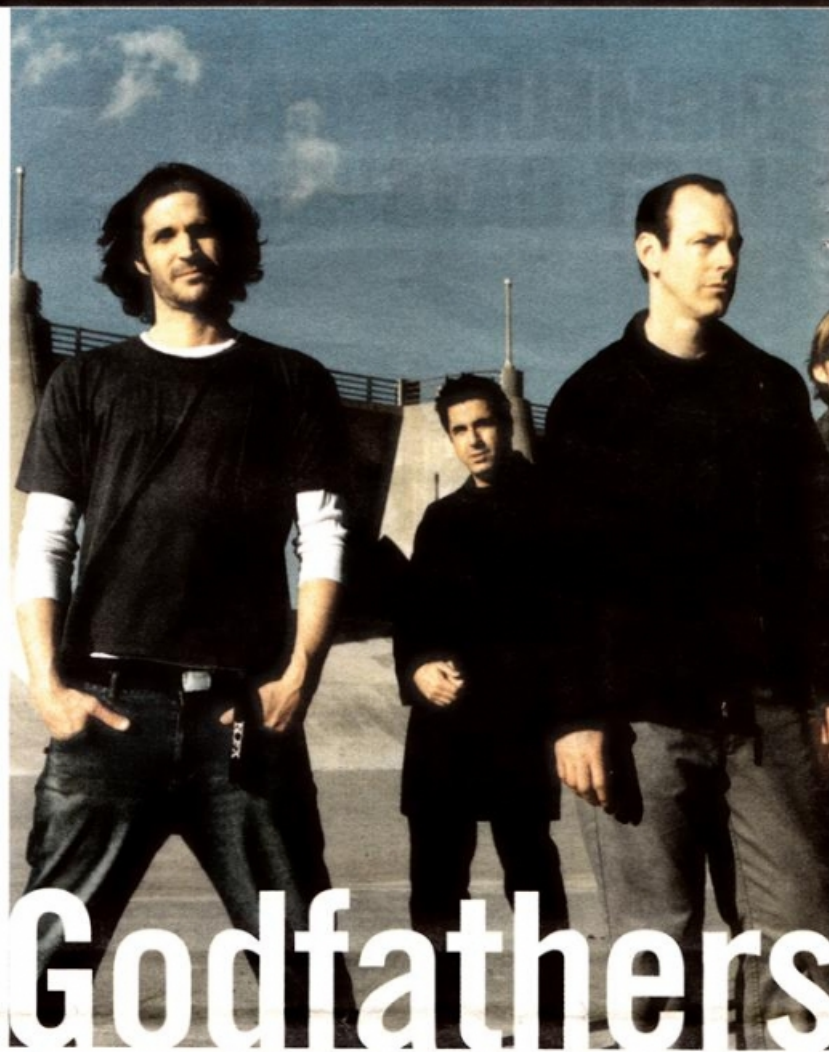
Brett Gurewitz (1964) realiseert het zich. Maar blijkbaar heeft hij toch iets goed gedaan, de man die al prima verdiende als gitarist en songschrijver van de Californische punkband Bad Religion en 'tot de rijkste 1 procent van de Verenigde Staten' ging horen als oprichter en grote baas van Epitaph, het grootste punklabel ter wereld.

Punker en platenbons. 'Mr. Brett' ziet er merkwaardig genoeg ook uit als allebei. Gespierde, getatoeëerde onderarmen, de gitzwart geveerde haren funky gecoiffeerd, een stoere zwarte zonnebril op de neus. Maar dan dat horloge: zó lelijk dat het wel duur moet wezen. Het luxe mobieltje dat van alles tegelijk is. En het onberispelijk zwarte koffertje.

Het contrast zegt veel over Gurewitz én over Bad Religion, dat weliswaar niet het mythische aureool heeft van The Ramones of The Sex Pistols, maar in veel opzichten van grotere invloed is geweest op de punkrock van nu. Niet alleen muzikaal (Bad Religion combineerde de *do it yourself*-attitude en het gejaagde punkgeluid met melodieuze, doorwrochte popsongs), maar ook ideologisch: Bad Religion en het Epitaph-label tilden de punk tegen wil en dank uit de underground, daarmee bewijzend dat punk succesvol én geloofwaardig kan zijn.

De band doorbrak punktaboes, alleen al door het vol te houden tot na de veertigste verjaardag van de bandleden. 2004 is het jaar van het 25-jarig jubileum - dat had Gurewitz eind 1979 nooit kunnen denken. 'Yep', zegt hij. 'Ook ik vond dat popmuzikanten op hun dertigste standrechtelijk moesten worden geëxecuteerd. Mijn oude schoolvriend Tom en ik beloofden elkaar ooit dat we niet ouder dan dertig zouden worden. Hij heeft woord gehouden. Ik niet. Ik ben een verrader.'

Terwijl Bad Religion in de studio zat om het eerste Atlantic-album *Stranger Than Fiction* (1994) op te nemen, veran-

Godfathers

derde alles voor de band. Het tot dan toe tamelijk bescheiden Epitaph-bandje The Offspring brak op Nirvana-schaal door met het album *Smash* en de wereldhit *Self Esteem*. Gurewitz: 'Tot dan toe verkocht Epitaph ongeveer een miljoen platen per jaar, in totaal. Dat was mooi en het leek ons natuurlijke plafond te zijn. Het was één van de redenen waarom Bad Religion het wel eens op een major wilde proberen, gezien het succes dat Nirvana

daarmee had boekt. En toen explodeerde The Offspring. Op Epitaph. Zeven miljoen exemplaren van één album, in één jaar. En daar bleef het niet bij. Alles verviervoudigde. Rancid werd goud, NOFX verkocht als een gek. Punk was ineens verkoopbaar. Big business.'

En Gurewitz zelf? Die werd, nog maar net dertig jaar, tot het nieuwe wonderkind van de muziekindustrie gebombardeerd: hij was de man die een onooglijk punkbandje in puur goud kon veranderen door het alleen maar aan te raken. 'Ik hoefde maar iets te zeggen, of het werd in Billboard geciteerd als een visionair strategisch inzicht. Ik stond ineens met mijn harses op de cover van *Newsweek*. Ineens was ik multimiljonair, dankzij de plaat van een ander. Dat was voor een punkrocker moeilijk uit te leggen, zeker ook aan mezelf. Het steeg me naar mijn hoofd. Ik ging met geld smijten, raakte zwaar aan de heroïne, mijn vrouw verliet me. Ik verknalde alles. In 1995 was het zover: *I hit rock bottom*. Ik was zo goed als dood. Ik moest uit de band stappen om mijn leven op orde te krijgen.'

En zo stond zanger Greg Graffin (1965) er plotseling alleen voor. Vijftien jaar lang hadden hij en Gurewitz de songs voor Bad Religion ge-

schreven. Niet samen, maar wel ongeveer fiftyfifty. 'Het heeft lang geduurd voor ik me realiseerde dat Brett en ik feitelijk Bad Religion zijn', zegt Graffin. 'Van mij mochten de andere jongens ook nummers aandragen. Ik bedoel: ik ben geen nazi of zo. Maar niemand deed het. Na het vertrek van Brett was ik de enige overgebleven songschrijver. Ik moest ineens hele albums schrijven, in plaats van halve. 'Ik heb Brett al die jaren niet gesproken. Hij zocht ook geen contact met mij. De enige die hij sprak, was zijn dealer.'

Maar Bad Religion overleefde. Ook de generatiegenoten. Niet alleen de collega-bands haakten af, ook de fans van het eerste uur. Veertigers? Je ziet ze nauwelijks bij optredens van Bad Religion.

Gurewitz: 'Achterin de zaal staan soms een paar oudere knakkers, maar verder zie je bij ons dezelfde kids als bij The Offspring en Blink-182. Dat is aan de ene kant een goed teken: onze nieuwe platen zijn blijkbaar goed genoeg om ook los van onze status jonge punkfans aan te spreken. Maar ik heb me vaak afgevraagd: waarom raak ik hier zélf niet op uitgekeken? Ben ik emotioneel en geestelijk gestoord?'

Bad Religion speelt om 18.00 uur in Alpha.

Ook ik vond dat muzikanten op hun dertigste standrechtelijk moesten worden geëxecuteerd.